

گروپی کارنامه ممنوع!

سخنگوی وزارت آموزش و پرورش گفته است: گرونگه داشتن کارنامه دانش آموزان در ازای دریافت شهریه ممنوع است. طبق معمول، خبرنگاران را به صورت مخفی و در قالب ولی یک دانش آموز بدهکار فرستادیم تا از چند مدرسه گزارش میدانی تهیه کنند.

۸۰/۹۰ سال اول

● خبرنگار: ببخشین، می شه کارنامه بچه م رو بدین؟ فقط ۲ تومن از شهریه ش مونده که می ارم.
● مدیر یک مدرسه: نه، ببخشین، تا تسویه کامل نمی تونیم کارنامه بدیم.
● ولی خبر اومده که نباید کارنامه رو برای شهریه گرونگه دارین.
● اول اون بخشنامه رو برای کارنامه عمه شون صادر کردن، برای شما نیست. درثانی ما کارنامه رو گرونگه نداشتیم، امانت دست ماست. چون شما حواس درست و حسابی ندارین و کارتون حساب کتاب نداره، ممکنه گمش کنین.

۸۰/۹۰ سال دوم

● خبرنگار: سلام، برای کارنامه بچه م اومدم.
● مدیر یک مدرسه: شهریه رو تسویه کردین؟
● نه متأسفانه، فعلا ندارم تا سر ماه که حقوق بگیرم.
● خب زحمت بکشین سر ماه تشریف بیارین.
● ولی گفتن که نباید کارنامه رو گروپی بگیرین.

۸۰/۹۰ سال سوم

● خبرنگار: می شه کارنامه بچه م رو بدین؟
● مدیر یک مدرسه: بله، حتما، خدمت شما.
● عه! به همین راحتی؟ من شهریه رو کامل پرداخت نکردم ها!
● بله می دونیم، اشکالی نداره، این کارنامه خدمت شما، این برگه رو هم یه امضا بندازین و تمام.
● دست شما درد نکته... این برگه چیه؟
● چیز خاصی نیست، برای امر خیره... رضایت نامه اهدای عضوه.
● چه خوب! ممنون از این تبلیغ و تشویق به امر خیرتون... حالا کی قراره عضو اهداکنه؟
● شما! شما اینجا رو امضا کردین که در ازای بقیه شهریه آقا زاده تون، یک کلیه تون رو به

انجمن اولیا و مربیان مدرسه اهدا کردین. خدا قبول کنه ازتون.

۸۰/۹۰ سال چهارم

● خبرنگار: می شه کارنامه بچه م رو بدین و بقیه شهریه رو هم ازم بگیرین؟
● مدیر یک مدرسه: بله که می شه، بفرمایین، خدمت شما.
● عه! لازم نیست جایی رو امضا کنیم، بچه رو گروگان بگیرین، قرنیه م رو بدم یا چیز دیگه؟
● نه آقا این چه حرفیه؟ بفرمایین، هروقت تونستین بیاین تسویه کنین لطفا.
● آقا دوربین مخفیه؟
● نه عزیزم، دوربین مخفی چیه؟ بگم چایی بیارن براتون؟
● نه... ممنونم... می شه برم؟
● بله، بفرمایین. خدا نگهدار، خوب بود آقای مدیرکل؟ راضی شدین؟ حالا دست از سر ما برمی دارین؟ می دارین یک قرون کاسبی کنیم؟ از صبح اومدین اون پشت نشستین که ببینین کارنامه گروپی می گیریم یا نه... آقا داریم ورشکسته می شیم... ول کنین دیگه!

بازگشت
با کوله ای پر بار
فراموش نشود!

در پایان سفر، خاطره سرد شدن غذا، نوبت نگرفتن از سرویس بهداشتی و بحث های شبانه را برای همیشه به دل بسپارید. سفر خوب، سفری است که همه بخواهند دفعه بعد تنها بروند.

موسیقی؛
شکنجه جمعی!

در مسیر، هندزفری را دشمن خود بدانید. موزیک شخصی تان را با بلندترین صدا پخش کنید و بفرمایید: «این رو گوش بدین، فوق العاده ست!» این حرکت، نوعی ابراز محبت سمی است که همه باید تحملش کنند.

بیدارباش؛
شکنجه
فردی!

صبح زود، درحالی که دیگران هنوز در خواب اند، با صدای بلند اعلام کنید: «بیا بد لذت ببریم از سفر، به هر حال هزینه کردیم!» این عمل، تلفیقی از مدیریت سفر و شکنجه مدرن است و بی نهایت توصیه شده.